

Dopis pro primátorku

Vážená paní primátorko, věřím, že si najdete chvíli k přečtení tohoto dopisu a seznámíte se alespoň částečně s problémy zdravotně postižených, které bych Vám chtěl z mého pohledu vylíčit. Na Středisku pro poradenství a sociální rehabilitaci - Sdružení zdravotně postižených v ČR pracuji jeden a půl roku. Po úspěšném absolvování konkursu a nástupu do zaměstnání jsem věřil, že za mnou bude vidět kus dobré práce pro zlepšení životních podmínek zdravotně postižených. Myslím si, že i oni sami věřili, že se budou moci po r. 1989 plně zapojit do života, do společnosti, že se již nebudou muset skrývat, že budou moci uspokojovat své životní potřeby.

Finanční situace těchto lidí je velice svízelná. S touto však těžko mohou něco dělat, je to logický důsledek ekonomické reformy. Zůstává zde však řada problémů, které se dají velice pružně řešit, které i výrazně pomohou překonávat bariéry těmto zdravotně postiženým, ale ty jako by nikdo řešit nechtěl.

Budu konkrétní: po rozhovoru s předsedkyní sociální komise ÚM paní MUDr. Fričovou jsem si s radostí přečetl usnesení z 25. jednání rady města ze dne 30. 7. 1992 - rada města uložila vedoucímu odboru dopravy p. Hrádkovi zajistit snížení obrubníků přechodů ve městě pro vozíčkáře (postupně), termín 31. 12. 1992.

Za pět měsíců jsem viděl snížený obrubník pouze jediný - u průtahu Na rozcestí. Snížený ovšem tak, že kdyby na něj vozíčkář najel, převrátil by se! Proto jsem napsal doporučený dopis panu Hrádkovi dne 18. 11. 1992, kde mu píš, jak by snížení

mělo vypadat a upozorňuji na další problémy - do dnešního dne jsem neobdržel odpověď. Ale obdržel jsem usnesení z prvního zasedání rady města v roce 1993, kde se píše: rada města pověřuje odbor dopravy zpracováním studie výstavby bezbariérových přístupů odsouhlaseného Svazem invalidů a příslušnými komisemi Úřadu města, termín - 30. 6. 1993.

Nechápu, nač se musí dělat studie na snížení obrubníků, asi těžko mohl svaz invalidů něco odsouhlasit, když je téměř tři roky zrušený a iniciátorem tohoto Sdružení zdravotně postižených - přes sociální komisi. Takže vozíčkáři, ale nejen oni, budou čekat na další červencové usnesení rady?

O signalizačním zvukovém zařízení toho bylo již napovídáno mnoho. Úřad města stále argumentuje nedostatkem finančních prostředků, dokonce i jeden pracovník Vašeho detašovaného pracoviště mi telefonicky sdělil, že je to neekonomické (v letošním roce by snad měla firma Siemens instalovat světelné zařízení na silnici od dolního nádraží po solivárnu), bohužel mi neodpověděl, zda při této přeměně bude instalováno i zvukové zařízení, sloužící nejen pro zrakově postižené, ale i starší občany, kterým dělá například za prudkého slunce problémy zjistit, zda mají volno, nebo zda svítí červená. Úřad města má k dispozici nabídku Tesly Kolín, instalace je velmi jednoduchá a rozpočet by nepřekročil 10 tisíc korun.

Další "zajímavou zprávu" jsem se dověděl od pana Maštery, pracovníka ÚM, který mi na můj dotaz, jak je to s rezervací místa pro automobil zdravotně postiže-

ného před vlastním bytem, kde není možnost zaparkovat, jelikož je často obsazeno jinými vozy, odpověděl: Nárok na vyhrazené místo má držitel průkazu ZTP-P. Parkovací plochu platit nemusí, ale je povinen zaplatit si značku. Kolik stojí? 1500.- Kčs. Pro tohoto člověka je automobil "kompenzační pomůckou", je těžce zdravotně postižený a ještě má zaplatit, aby se dostal s automobilem před dům?

Jeden z velkých problémů je i získání telefonní stanice. OkST předkládám doporučení na zřízení tzv. stanice imobilní (nárok na ni mají držitelé průkazu ZTP-P a ZTP + částečná, převážná nebo úplná bezmocnost a další podmínky). Zřízení stojí 500.- Kč a tel. účastník neplatí měsíční poplatek 50.- Kč. Jiná doporučení OkST neakceptuje. Je řada lidí, kteří prostě nemají "papír" na to, že jsou postižení, trpí záchvatovým onemocněním a potřebují často volat záchranou lékařskou službu - telefon nedostanou. Ocituji Vám část dopisu z 23. 9. 1992, která je odpovědí od p. Mgr. Zdeňka Voráče, ředitele OkST K. Vary: "Opětovně upozorňuji, že absolutní přednost mají podnikatelé, živnostníci, organizace (už proto, že pro ně je poplatek vyšší, než pro ostatní - 5 000 Kč).

Bariérovost, hlavně architektonická - světoznámé lázeňské město se může pochlubit například celkovou ubytovací kapacitou třech dvoulůžkových bezbariérových pokojů a příslušenství v hotelu Dvořák. Jak jsou bezbariérová např. zdravotnická střediska, lékárny, lázeňské objekty, sanatoria, úřady, banky, obchodní střediska, restaurace,

provozovny služeb, pošty, CK, kulturní a společenské domy a sály. Vím, že nic nejde najednou, ale především odbor ÚPA ÚM by neměl vydávat stavební povolení k novým stavbám, rekonstrukcím, modernizacím, pokud by nebyla dodržena vyhláška č. 53/85 Sb.

V této souvislosti se dotazují, zda bude nová stavba dolního nádraží bezbariérová, zda bude bezbariérový výstup i poskytované služby podzemních garáží. ÚM - odbor sociálních věcí byl iniciátorem uskutečnění bezbariérového přístupu a sociálního zařízení v přízemí Lidového domu ve Staré Roli, kdo ho ale zaplatí? Opět se nejedná o nějak extrémně vysokou částku.

Všeobecně se ví (alespoň se domnívám) o potřebě jednoduché nájezdové rampy na schodiště, směřující od nábřeží J. Palacha k LS Thermal - opět nejen pro vozíčkáře, ale i ženy s kočárky.

Několikrát jsme jednali i s ředitelem MHD p. Vladimírem Kvasničkou "o jeho změnách v MHD", ale výsledek byl prakticky nulový.

Vážená paní primátorko, je možné, že některé informace nejsou zcela přesné, kdyby nedostatky byly nepravdivé, budu jedině rád. Je to však jen malá část problémů, s kterými se na mne lidé obracují, a já jim nemohu pomoci. Věřte, že zdravotně postižených je mezi námi mnoho. Někdy stačí jen otevřít oči a napsat uši. Nikdo z nás neví, zda nebude někdy též handicapován a pak "pozná na vlastní kůži", jak je těžké dovolat se pomoci.

S přátelským pozdravem
PETR KONČEL
vedoucí Střediska pro poradenství a sociální rehabilitaci SZP v K. Varech